Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	11C/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3116206831
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Viera Kumová
ECLI:	ECLI:SK:OSTN:2020:3116206831.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu H. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/X, V. V., práv.zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ &PARTNERS, s.r.o. so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín proti žalovanému POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 346,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmoch zo dňa 17.03.2015 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je n e p l a t n á .
III. V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.
IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu XX,XX% , ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

X. Žalobca sa podanou žalobou domáhal rozhodnutia(po zmene petitu), ktorým súd uloží žalovanému povinnosť vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 346,-Eur, určí, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmoch zo dňa 17.03.2015 je absolútne neplatná a uloží žalovanému povinnosť poskytnúť žalobcovi sumu vo výške 100,- Eur ako primerané finančné zadosťučinenie spolu s náhradou trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalovaným a žalobcom došlo dňa 17.03.2015 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 306100776 na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 350,- Eur, pričom celková výške úveru spolu s dohodnutým navýšením bola vo výške 696,- Eur, ktorú sumu mal žalobca vrátiť do 17.03.2016. Dodal, že RPMN v zmluve uvedená nie je, poplatok spojený s úverom bol dohodnutý vo výške 98,- Eur, úroková sadzba je 70,86%, čo predstavuje sumu 248,- Eur. Žalobca má za to, že poskytnutý spotrebiteľský úvere je bezúročný a bezpoplatkový, keďže nespĺňa náležitosti v zmysle zákona č.129/2010 Z.z., v zmluve je uvedený údaj o RPMN len v súvislosti s odplatou za úver, ktorá je vo výške 98,- Eur a RPMN má byť v tejto súvislosti 28%. RPMN všetkých nákladov na úver v zmluve uvedená nie je. V zmluve nie sú uvedené tak ako vyžaduje zákon údaje o jednotlivých splátkach/ § 9 ods.2 písm.l) uvedeného zákona/. V tejto súvislosti tiež uviedol, že nakoľko má za to, že sa jedná o úver bezúročný a bezpoplatkový, je povinný žalovanému vrátiť len poskytnutú sumu 350,-Eur, čo sa ku dňu podania návrhu na začatie konania i stalo. Pokiaľ ide o Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov (ďalej len dohoda), túto žalobca považuje za neplatnú, nakoľko má za to, že je neprijateľnou podmienkou spôsobujúcou výraznú nerovnováhu v postavení zmluvných strán. Predformulovaný súhlas žalobcu ako spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle žalobcu ako spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. K návrhu predložil Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXX a Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 17.03.2015.

2. Žalovaný vo vyjadrení, a to k dohode o zrážkach zo mzdy uviedol, že táto bola platne uzavretá podľa § 551 Obč. zákonníka v súlade s právnymi predpismi. Dohoda bola uzavretá písomne medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dohoda spĺňa všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Obč. zákonníka, obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa, pričom tieto zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala ust. § 551 Obč. zákonníka. Zdôraznil, že dohoda predstavuje samostatný dokument, ktorý predstavuje len jeden zo zabezpečovacích inštitútov, ktorým si veriteľ zabezpečuje, že jeho pohľadávka bude splnená. To, že dohoda predstavuje samostatný dokument je rovnako v súlade so zákonom č. 281/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v ktorej zákonodarca pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak táto dohoda je uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Ďalej predložil rozpis jednotlivých splátok uhradených žalobcom.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 20.12.2019 k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zotrváva na podanej žalobe v znení jej zmeny s tým, že má za to, že žalovaný ním tvrdené skutočnosti nepodložil žiadnym relevantným dôkazom. Žalobca si nie je ani vedomý toho, že by od žalovaného obdržal sumu vo výške 194,- Eur.

4. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadali. Súd preto prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti, pričom vychádzal z obsahu spisu a vykonaných dôkazov(§ 180 Civilného sporového poriadku ďalej CSP).

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a to Zmluva o spotrebiteľskom úvere, Dohoda o zrážkach zo mzdy, Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy vrátane prehľadu o mzdovej zložke, Oznámenie žalovaného o splatení úveru, rozpisu jednotlivých splátok uhradených žalobcom. Na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalobca je spotrebiteľ. Žalovaný je vedený v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sro, vo vložke č. 23636/B s dňom zápisu 14.3.2001 v predmete činnosti o.i. aj poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov.

7. Na formulárovom tlačive žalovaného uzavreli zmluvné strany, a to žalobca a žalovaný(v mene ktorého konala Brigita L. ako mandatár) dňa 17.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., predmetom ktorej je: 1. Veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje bez zbytočného odkladu po podpise tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 350,-Eur a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 346,- Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 696,-Eur. Spotrebiteľ podpisom zmluvy žiada veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. 2. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 98,- Eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28%, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. 3. Úrok je vo výške 70,86% ročne z poskytnutého úveru, až do jeho uhradenia čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu predstavuje sumu 248,- Eur. Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 696,- Eur, ak nie je dohodnuté inak do 17.03.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 17.03.2016. Ďalej spotrebiteľ berie na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 14,15%. Veriteľ a spotrebiteľ vyhlasujú, že si túto zmluvu prečítali a uzatvorili ju slobodne, vážne a zrozumiteľne. V dolnej časti formulára označenej Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru je uvedené: Spotrebiteľ svojím vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť a v kolónke - zmenkou (v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojím podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky)- je označený bodom tento spôsob poskytnutia úveru.

8. Z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 17.03.2015 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom vyplýva, že účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej je žalobca povinný vrátiť žalovanému sumu vo výške 696,-Eur(úver vo výške 350,- Eur + celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom 346,- Eur), pričom na zabezpečenie tejto pohľadávky veriteľa voči žalobcovi je uzatvorená práve predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka. Na základe tejto dohody je zamestnávateľ žalobcu ako dlžníka povinný vykonávať v prospech odporcu mesačné zrážky zo mzdy žalobcu a odvádzať ich na bankový účet žalovaného vo výške 58,- Eur mesačne.

9. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 04.08.2015, doručenej zamestnávateľovi žalobcu dňa 10.08.2015 a výpisu zrážok zo mzdy žalobcu vyplýva, že od augusta 2015 zamestnávateľ žalobcu vykonával mesačne zrážky zo mzdy vo výške 58,-Eur, ktoré poukazoval žalovanému to na základe Žiadosti žalovaného zo dňa 04.08.2015 adresovanej zamestnávateľovi žalobcu doručenej dňa 10.08.2015. Za obdobie od augusta 2015 do marca 2016 vrátane odviedol zamestnávateľ žalobcu žalovanému sumu vo výške 386,-Eur.

10. Podľa rozpisu jednotlivých splátok oznámeného žalovaným uhradil žalobca dňa 20.04.2015 58,- Eur, 18.05.2015 58,- Eur, 11.09.2015 58,- Eur, 13.10.2015 58,- Eur, 12.11.2015 58,- Eur, 14.12.2015 58,- Eur, 14.01.2016 58,- Eur, 15.02.2016 38,- Eur, 12.04.2016 58,- Eur, 14.04.2016 20,- Eur, 11.05.2016 58,- Eur, 12.05.2016 58,- Eur, 14.03.2018 252,- Eur. Zároveň bol žalobcovi dňa 18.04.2018 vrátený preplatok v sume 194,- Eur. Žalobca teda uhradil žalovanému sumu 696,- Eur.

11. Z vyjadrenia žalovaného doručeného súdu dňa 04.11.2019 (č.l.38) v ktorom žalovaný predložil prehľad úhrad žalobcu na predmetný úver za obdobie 27.10.2015 - 27.04.2010 vyplynulo, že žalobca uhradil žalovanému na úver sumu vo výške 889,70 Eur.

12. Z oznámenia o splatení úveru zo dňa 16.03.2018 bolo zistené, že žalovaný oznámil žalobcovi, že úver na základy Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 17.03.2015 bol v plnej výške uhradený dňa 14.03.2018.

13. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ"), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej

činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.
20. Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery

nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) - d) zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 11 ods. 4 zákona s účinnosťou od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

24. Podľa § 451 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26. Podľa § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa (ďalej len "zák.č. 250/2007 Z.z.")proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

27. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom uzatvoril dňa 17.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 306100776, na základe ktorej bol žalobcovi žalovaným poskytnutý úver vo výške 350,- Eur. Žalobca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej dňa 17.03.2015 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu. V konaní nebolo sporné ani to, že na istine úveru žalobca vyčerpal sumu 350,-Eur a ani to, že žalobca ku dňu rozhodovania súdu zaplatil na úhradu predmetného úveru sumu vo výške 696,- Eur (podľa rozpisu jednotlivých splátok oznámeného žalovaným a vyjadrenia žalobcu).

28. Úverová zmluva musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Po preskúmaní jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje správny pravdivý údaj o RPMN. Z titulu úveru 350,- Eur mal žalobca vrátiť do 12 mesiacov o 346,- Eur viac než mu bolo vyplatené, celkové náklady žalobcu sú 98% z vyplatenej sumy. Ak RPMN vyjadruje náklady, ktoré vzniknú spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru, medzi ktoré patrí aj zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru, možno logickým výkladom dospieť k záveru, že údaj o RPMN (celkové náklady) nemôže byť nižší ako zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru, ku ktorému je nutné pripočítať aj ďalšie náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutím úveru. V danom prípade v zmluve o spotrebiteľskom úvere je RPMN úveru vo výške 28 % a ročná úroková sadzba úveru 70,86%, čo je v logickom rozpore s týmto výkladom(úrok úveru je časťou nákladov úveru, popri iných poplatkoch), teda logicky nemôže byť vypočítaná správne, čo má

v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov za následok ako keby RPMN nebola uvedená. Okrem toho v časti RPMN zmluva neobsahuje vzorec na výpočet RPMN, tento je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, avšak bez uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, čo je tiež povinnou náležitosťou zmluvy uvedenou v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSU. Nesprávne dojednanie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluvách o úvere tak ako veriteľ zakotvil vo formulárovej zmluve tento údaj nezaručilo informovanosť spotrebiteľa o skutočnej výške tohto údaja.

29. V úverovej zmluve takisto absentuje riadny (presný) údaj o priemernej hodnote RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto zmluve je údaj o priemernej hodnote RPMN uvedený nesprávne ako 14,15 %, avšak zo zverejnených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2014 (č.l. 34 spisu) vyplýva, že pre žiadny zo spotrebiteľských úverov nie je priemerná RPMN v takejto výške. Aj preto je potrebné úver považovať za úver bezúročný a bez poplatkov.

30. Uzatvorená zmluva teda nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom. V zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j), y) ZoSU a preto sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemal nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani odplaty, ale len na vrátenie poskytnutého úveru. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bola vyplatená suma 350,-Eur a zaplatil žalovanému 696,- Eur, teda zaplatil viac ako bol povinný. O sumu 346,- Eur sa potom žalovaný bezdôvodne obohatil, nakoľko mu žalobca plnil bez právneho dôvodu, keďže pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemal žalovaný nárok na plnenie úroku a odplaty, a teda žalobca nebol povinný plniť žalovanému viac ako sumu vyčerpaného úveru. Z týchto dôvodov súd žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 346,- Eur vyhovel. Súd dodáva, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

31. Pokiaľ ide o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmoch zo dňa 17.03.2015 súd sa prvom rade zaoberal procesnou prípustnosťou takejto žaloby. Žalobca sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti právneho úkonu, teda určenia právnej skutočnosti. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, ktorý je potrebné aplikovať na prejednávaný spor, žalobou možno požadovať aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Teda podľa tohto ustanovenia je pre procesnú prípustnosť žaloby potrebné, aby právo na požadované určenie vyplývalo z osobitného predpisu. Je zrejmé, že žalobcom požadované určenie nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu (žalobca opak ani netvrdil). Táto skutočnosť však podľa názoru súdu nespôsobuje automatickú nemožnosť úspešne sa domáhať požadovaného určenia. Ako je zrejmé z uvádzaného ustanovenia § 137 Civilného sporového poriadku, výpočet procesne prípustných žalôb nie je úplný. Vyplýva to z použitia slova "najmä" v tomto ustanovení. Súd poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom od 01.01.2018, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobou. Toto ustanovenie je potrebné považovať za lex specialis vo vzťahu k § 137 písm. c) a d) CSP, pričom ide o osobitný predpis, ktorý výslovne predpokladá uplatnenie práva spotrebiteľa žalobou. Ak citované ustanovenie umožňuje podanie žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pripúšťa tým aj možnosť podať žalobu o určenie neplatnosti jednotlivých, hoci samostatne uzavretých zmluvných dojednaní, ktoré so zmluvou o spotrebiteľskom úvere priamo súvisia. Za také je potrebné považovať aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá slúži na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd preto považuje žalobu o predmetné určenie za prípustnú.

32. Súd pri posúdení uvedeného aplikoval aj čl. 4 a čl. 3 Základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorých každé ustanovenie Civilného sporového poriadku je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Jeho výklad nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách

jasné a nepochybné, avšak nikto sa nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1. Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

33. Súčasne poukazuje i na skutočnosť, že jedným z viacerých účelov sledovanými Civilným sporovým poriadkom je aj poskytnutie vyššej miery ochrany práv spotrebiteľovi. Tento cieľ možno vyvodiť z ustanovenia § 290 a nasl. Civilného sporového poriadku. V tejto súvislosti súd poukazuje na dôvodovú správu k § 290 a nasl. Civilného sporového poriadku, podľa ktorého objektívnu hmotnoprávnu i procesnoprávnu nerovnosť určitých subjektov práva, musí súd kompenzovať uplatnením osobitných procesných postupov divergentných od všeobecných procesných inštitútov sporového konania, inak by nebol naplnený účel sporového konania, ktorým je spravodlivá a rýchla ochrana porušených alebo ohrozených subjektívnych práv. V súvislosti s uvedeným, a nadväzujúc na prvú vetu tohto odseku, nie je podľa názoru súdu možné dovolávať sa doslovného znenia § 137 Civilného sporového poriadku, ktorý navyše zavádza iba príkladmý výpočet procesne prípustných žalôb.

34. Následne sa súd skúmal vecnú dôvodnosť žaloby, teda či napadnutá dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom. V tejto súvislosti súd poukazuje na judikatúru iných všeobecných súdov, ktoré určili rovnaké dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré uzatvoril žalovaný s inými spotrebiteľmi za neplatné. Ide napr. o rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 7C/119/2014 zo dňa 07.12.2015, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/190/2016 z 09.03.2017, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 7C/384/2012 zo dňa 20.01.2016, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/129/2016 z 02.03.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 14C/169/2014 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/9/2016.

35. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Takisto plní aj uhradzovaciu funkciu. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dohoda musí byť uzatvorená písomne a ako každý právny úkon musí byť určitá, jasná. Z jej podstaty vyplýva, že musí obsahovať aj označenie pohľadávky, ktorú zabezpečuje. Namietaná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Je v nej uvedené, že zabezpečovaná pohľadávka znamená ktorúkoľvek jednotlivú a tiež všetky nižšie špecifikované pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi a to: a) pohľadávky na zaplatenie peňažných prostriedkov dlhovaných veriteľovi na základe zmluvy o úvere, najmä pohľadávky na zaplatenie úveru spolu s jeho príslušenstvom; b) pohľadávky na náhradu škody, ktoré vzniknú veriteľovi voči dlžníkovi na základe zmluvy o úvere alebo v súvislosti s ňou; c) pohľadávky, ktoré vzniknú v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním zmluvy o úvere; d) pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniknú, resp. vznikli v súvislosti so zmluvou o úvere v dôsledku plnenia veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol; e) pohľadávky, ktoré vzniknú na základe posúdenia právneho úkonu, v dôsledku ktorého došlo k vzniku, zmene alebo zániku ktorejkoľvek z vyššie uvedených pohľadávok, ako odporovateľného právneho úkonu. Súd má za to, že takéto vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité. Spotrebiteľ tak v čase uzatvárania Dohody nemôže vedieť, čo presne bude predmetom prípadných zrážok z jeho mzdy a nemá možnosť sa proti takto uplatneným nárokom brániť. Takéto znenie svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa. Znenie predmetnej dohody oprávňuje žalovaného na zrážky zo mzdy aj vo vzťahu k ďalším nárokom, ktoré dokonca ku dňu uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy nie sú určité. Na presnom uvedení zabezpečovanej pohľadávky a na uvedení výšky pohľadávky, ktorá je dohodou zabezpečovaná, je potrebné trvať, pretože v opačnom prípade by zrážky zo mzdy bolo možné vykonávať dovtedy, kým veriteľ sám neoznámi zamestnávateľovi dlžníka, že jeho pohľadávka je v celom rozsahu uspokojená a už nie je potrebné vykonávať žiadne zrážky. Ak je výška pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy jasne a určito uvedená, je veriteľovi, dlžníkovi a aj zamestnávateľovi dlžníka zrejmé, dokedy je možné vykonávať zrážky zo mzdy (porovnaním súčtu vykonaných zrážok a výšky pohľadávky). Iba v takom prípade možno považovať dohodu o zrážkach zo mzdy za určitý právny úkon, ktorý nie je spôsobilý vytvárať nerovnovážne postavenie v právnom vzťahu veriteľa a dlžníka. Predmetná dohoda o

zrážkach zo mzdy je tak neplatná pre jej neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Takéto vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je na úkor slabšej zmluvnej strany a umožňuje uspokojovať pohľadávku dodávateľa v neurčitej výške, až do jeho vlastného vyhlásenia (určenia), že pohľadávka bola uspokojená. Len všeobecná identifikácia pohľadávky (právny dôvod jej vzniku) nie je postačujúca. Z vyššie uvedených dôvodov je potrebné, aby bola v čase dohody určená aj jej výška a faktické realizovanie zrážok zo mzdy dlžníka (spotrebiteľa) tak nebolo len na rozhodnutí veriteľa o ich ukončení. Na základe uvedeného súd určil neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmoch zo dňa 17.03.2015 (výrok II.).

36. K vyššie uvedenému odôvodneniu poukazuje súd aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/1/2016 zo dňa 27. septembra 2017 v prípade rovnakého žalovaného ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu i. inštancie o neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, pričom okrem iného skonštatoval nasledovné: Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. V spore identifikované dohody o zrážkach zo mzdy boli medzi stranami uzatvorené za účelom zabezpečenia pohľadávok žalovaného vyplývajúcich zo zmlúv o spotrebiteľských úveroch podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ide o formulár, ktorého znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného veriteľa bez individuálneho dojednania, ktorý na základe neho uplatnil u zamestnávateľa žalobkyne, vykonávanie zrážok zo mzdy, čím je žalobkyňa priamo ohrozená vo svojej majetkovej sfére, keďže mzda predstavuje zdroj jej príjmu. Žalovanému sporné dohody umožňujú bez súdnej kontroly mimosúdne siahnuť na majetok dlžníka bez toho, aby žalovaným požadovaná pohľadávka, prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti Tým reálne dochádza k narušeniu sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobkyne ako spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy teda tak, ako správne uvádza súd prvej inštancie, umožňuje obísť dôležitý prvok úniového práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euro nekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť súd musí brať zreteľ. Systém ochrany zavedený Smernicou 93/13/EHS má pôvod v tom, že spotrebiteľ je v porovnaní s dodávateľom v nevýhodnejšom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, ktorá situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25, a z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 37). Súdny dvor preto s cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 27; Mostaza Claro, bod 26; Asturcom Telecomunicaciones, bod 31, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 39). Možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu, predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 Smernice 93/13/EHS, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, už citovaný, bod 27, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 41). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku. Dohody o zrážkach zo mzdy boli medzi stranami uzavreté v identické dni ako zmluvy o úveroch, z čoho vyplýva, že už v čase vzniku zmlúv o úveroch bola žalobkyňa ako spotrebiteľ nútená uzatvoriť dohody o zrážkach zo mzdy, pričom ich uzavretie nemohla odmietnuť, keďže nimi bolo podmienené poskytnutie úverov. Žalobkyňa tak mala na výber, mohla dohody o zrážkach zo mzdy buď odmietnuť, čím by si zmarila možnosť poskytnutia úveru, alebo zmluvy o úvere vrátane dohôd o zrážkach zo mzdy podpísať, čím sa podrobila vykonávaniu zrážok zo mzdy bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne a predstavuje tak neprijateľnú zmluvnú podmienku znevýhodňujúcu spotrebiteľa a preto je s poukazom na ust. § 53 Občianskeho zákonníka, neplatná, tak ako to správne ustálil súd prvej inštancie. Predloženie dohôd o zrážkach zo mzdy na podpis žalobkyni bez náležitého vysvetlenia jej následkov,

správne vyhodnotil súd prvej inštancie zároveň ako nekalú obchodnú praktiku zo strany žalovaného podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorá je zakázaná s dôsledkom, že právny úkon (dohoda o zrážkach zo mzdy), ktorý je ich výsledkom je pre rozpor s týmto zákonným zákazom absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Dohody svojim obsahom a účelom obchádzajú právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, pretože napriek tomu, že predmetné úvery sú bezúročné a bez poplatkov, a taktiež úrok vo výške 0,25% denne je neprimerane vysoký, žalovanému reálne umožnili, aby prostredníctvom zrážok zo mzdy docielil bez súdneho preskúmania plnenie titulom tejto odplaty a úroku, na ktoré nemá nárok.

37. Žalobca si uplatnil i nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100,- Eur. Z hypotézy právnej normy /§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z./ v časti, v ktorej priznáva spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom /zákonom č. 250/2007 Z. z./ a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Je síce zrejmé, že zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma a postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde, no čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde a tento právoplatným rozhodnutím rozhodol o porušení práva spotrebiteľa alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Ide napríklad o zodpovednostný vzťah zo zodpovednosti za škodu alebo bezdôvodné obohatenie, prípadne aj vzťah, obsahom ktorého je právo na zdržanie sa neprijateľnosti zmluvných podmienok alebo ich používanie alebo na vyslovenie neprijateľnosti. Čiže úspešné uplatnenie nároku z porušenia práv alebo povinností je podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia, pričom pokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť, že spotrebiteľ bol úspešný. Predpoklad pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie je pritom naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

38. V predmetnej veci nebolo preukázané, že žalobcovi, ktorý je spotrebiteľom, bolo doposiaľ voči žalovanému právoplatným rozhodnutím súdu priznaný nárok z porušenia práv určených na ochranu spotrebiteľa alebo z porušenia povinností uložených na ochranu spotrebiteľa dodávateľom. Súd v tejto súvislosti zároveň poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 14.09.2016 v konaní vedenom pod sp. zn. 6Cdo/389/2015. Žalobca ani nepreukázal, že si ako spotrebiteľ uplatnil porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Nie je preto možné uzavrieť, že je splnený základný predpoklad pre priznanie nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie, a to úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti voči žalovanému ako dodávateľovi. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v zostávajúcej časti o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie zamietol (výrok III).

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal v konaní úspech v 2 žalovaných výrokoch, v 1 bol neúspešný, teda v rozsahu 66,67%. Úspech žalobcu je zároveň neúspechom žalovaného. Žalovaný bol úspešný v 1 výroku, teda v rozsahu 33,33%. Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 33,37% (66,67%-33,33%). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods.3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.